

PSALTERIUM

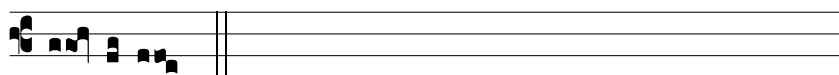
Dominica

In Dominicis per Annum :

Invit. 3c.

d- o- ré- mus Dómi- num, * Qui fe- cit nos.

Ve- ní-te. *pag. 22.*

In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ :

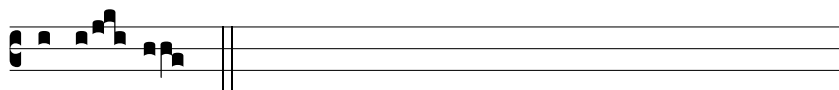
Invit. 7g.

ræ- oc- cupé- mus fá- ci- em Dómi- ni :

* et in psal- mis ju- bi- lé- mus e- i.

Ve- ní- te. *pag. 22.*

In Psalmo omittitur præoccupémus usque ad jubilémus ei, et repetitur a Choro Invitatorium.

In Dominicis post Epiphaniam et mensium Octobris et Novembris :

Hymn.

4

rimo di- é-rum ómni- um, Quo mundus exstat cón-di-

tus Vel quò re-súr-gens Cón-di-tor Nos, morte victa, lí-be-

rat. 2. Pulsis procul torpó-ri-bus, Surgá-mus omnes ó-ci- us,

Et nócte quæ-rá-mus pi- um, Sic-ut Prophé-tam nó-vimus.

3. Nostras pre-ces ut áudi- at Su-ámque dextram pórrí-gat,

Et expi- á-tos sórdi-bus Reddat po-ló-rum sé-di-bus. 4. Ut,

quique sacra-tíssimo Hu-jus di- é- i témpo-re Ho-ris qui- é-

tis psál-limus, Do-nis be- á-tis múne-ret. 5. Jam nunc, pa-

térna clá-ri-tas, Te postu-lá-mus áffa-tim : Absit li-bí-do sór-

di-dans Et omnis actus nó-xi- us. 6. Ne fœda sit, vel lúbri-

ca Compágo nostri córpo-ris, Per quam avérni ígni-bus

Ipsi cremémur ácri- us. 7. Ob hoc, Redémptor, quæsumus,

Ut probra nostra dí-lu-as; Vi-tæ per-énis cómmoda No-bis

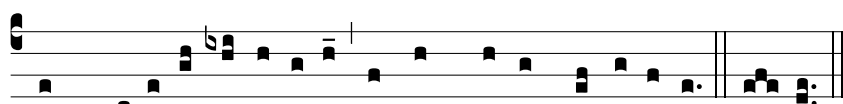
be-nígne cónfe-ras. 8. Quo carnis actu éxsu-les Effécti ipsi

cæ-li-bes, Ut præsto-lámur cérnu-i, Me-los canámus gló-ri-

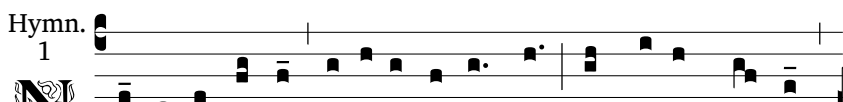

æ. 9. Præsta, Pa-ter pi- íssime, Patríque compar Uni-ce,

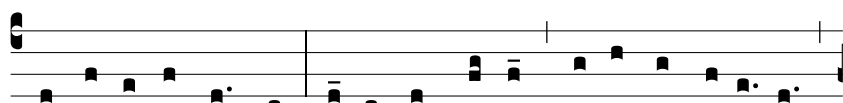

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-men.

In Dominicis post Pentecosten usque ad Dominicis Septembris inclusive :

Hymn.
1
Nocte surgéntes vi-gi-lémus omnes, Semper in psalmis

me-di-témur atque Ví-ri-bus to-tis Dómi-no canámus

dúlci-ter hymnos, 2. Ut, pí-o re-gi pá-ri-ter canéntes,
 Cum su-is sanctis me-re-ámur au-lam Íngre-di cæ-li,
 simul et be-á-tam dú-ce-re ví-tam. 3. Præstet hoc no-bis
 Dé-i-tas be-á-ta Patris ac Na-ti, pa-ri-térque Sancti Spí-ri-tus,
 cu-ius ré-sonat per omnem gló-ri-a mundum. A-mén.

In I Nocturno

In Adventu :

Ant.1
1g
V é-ni-et ec-ce. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.1
7a
S erví-te Dómi-no. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.1
5a
A l-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et

ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2

Quare fremuérent gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possесси́onem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus : * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 3

Dómine quid multiplicáti sunt
qui tríbulant me? * multi insúr-
gunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : *
Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor
meus es, * glória mea, et exál-
tans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamá-
vi : * et exaudivit me de monte
sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus

sum : * et exsurrexi, quia Dó-
minus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli cir-
cumdántis me : * exsúrge, Dó-
mine, salvum me fac, Deus
meus.

Quóniam tu percussísti omnes
adversántes mihi sine causa : *
dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super
pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo ár-
guas me, * neque in ira tua
corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quó-
niam infirmus sum : * sana me,
Dómine, quóniam conturbáta
sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est
valde : * sed tu, Dómine, úsque-
quo?

Convértere, Dómine, et éripe
ánimam meam : * salvum
me fac propter misericórdiam
tuam.

Quóniam non est in morte qui
memor sit tui : * in inférno au-
tem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † la-

vábo per síngulas noctes lectum
meum : * lácrimis meis stratum
meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus
meus : * inveterávi inter omnes
inimícos meos.

Discédite a me omnes qui
operámini iniquitátem : * quó-
niam exaudivit Dóminus vocem
fletus mei.

Exaudivit Dóminus depreca-
tíonem meam, * Dóminus ora-
tíonem meam suscepit.

Erubéscant et conturbéntur
veheménter omnes inimíci
mei : * convertántur et erubés-
cant valde velóciter.

In Adventu :

Anti-
phona

Vé-ni- et ec- ce * Rex excél-sus cum pot-está-te
magna ad sal-vándas Gen-tes al-le-lú-ia.

Per Annum :

Anti-
phona

Serví-te Dómi-no * in timó- re : et exsultá-te e- i cum
tremó-re.

In Adventu :

Ant.2
2d

onfortá- te. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.2
8g

e- us judex justus. E U O U A E.

Psalmus 7

Dómine Deus meus in te sperá-
vi : * salvum me fac ex ómni-
bus persecuéntibus me, et líbe-
ra me.

Nequándo rápiat ut leo áni-
mam meam, * dum non est qui
rédimat, neque qui salvum fá-

ciat.

Dómine Deus meus si feci is-
tud, * si est iníquitas in mánibus
meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi
mala, * decídám mérito ab in-
imícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a

Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apérui, et effódit eum : * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es

ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * tuum in univérſa terra!
 quam admirábile est nomen

Psalmus 9

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirábília tua.

Lætábor et exultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem : * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício thronum suum : * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in oportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo : * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem absconderunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo : * iudicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis : * ut interfíciat in nocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblí-tus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sáculum sáculi : * períbittis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatióne cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómo-
do dícitis ánimæ meæ : * Tráns-
mígra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres in-
tendérunt arcum, † paravé-
runt sagíttas suas in pháretra, *
ut sagíttent in obscéro rectos
corde.

Quóniam quæ perfecísti, des-
truxérunt : * justus autem quid
fecit?

Dóminus in templo sancto
suo, * Dóminus in cælo sedes
ejus.

Oculi ejus in páuperem respí-
ciunt : * pálpebræ ejus intérró-
gant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et
ímpium : * qui autem díligit ini-
quitátem, odit ánimam suam.

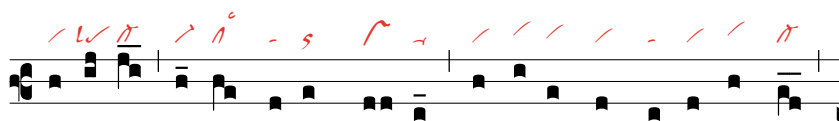
Pluet super peccatóres lá-
queos : * ignis, et sulphur, et
spíritus procellárum pars cáli-
cis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et
justítias diléxit : * æquitátem vi-
dit vultus ejus.

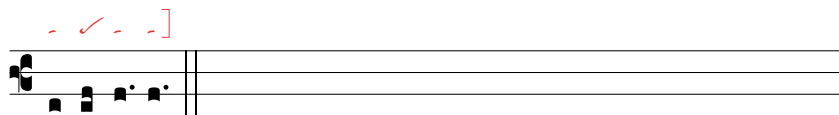
In Adventu :

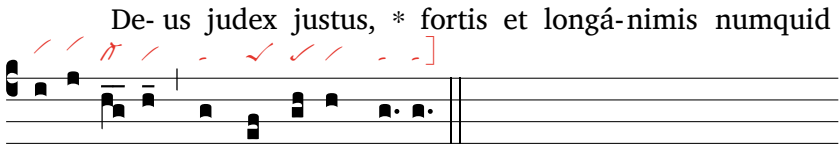
Confortá- te * manus disso-lú-tas : confortámi-ni,

dí-ci- te : Ecce De- us nos-ter vé-ni- et, et salvá-bit nos,

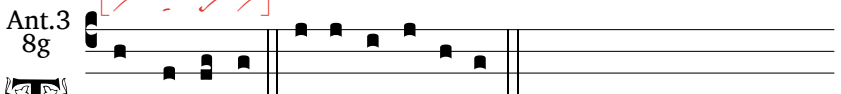
alle-lú-ia.

Per Annum :

i-rascé-tur per síngu-los di- es?

In Adventu :

G audé-te omnes. E U O U A E.

Per Annum :

T u Dómi-ne. E U O U A E.

Psalmus 11

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixerunt : Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis nos-ter Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáli-ter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia cas- ta : * argéntum igne examiná- tum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos, et custódies nos, * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * úsquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne um-

quam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutá-ri tuo : † cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : † linguis suis dolóse agébant * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effun-

déndum ságuinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscant omnes qui operántur iniquitátem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatíone justa est, † consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Is-
raël? * cum avérterit Dómi-
nus captivitátem plebis suæ, ex-
sultábit Jacob, et lætábitur Is-
raël.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis re-
quíescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, *
et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in
corde suo, * qui non egit do-
lum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in
conspéctu ejus malignus : * ti-
méntes autem Dóminum glori-
ficat :

Qui jurat próximo suo, et non
décipit, * qui pecúniám suam
non dedit ad usúram, et múnera
super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc : * non movébi-
tur in ætérnum.

In Adventu :

Anti-
phona

The musical notation for 'Anti-phona' is on a single staff. It begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of several measures, each containing a half note. Above the staff, there are handwritten red annotations: a bracketed minus sign [-], a checkmark, a diagonal slash, a red 'P', a minus sign, a diagonal slash, a red 'A' with a circumflex accent, a checkmark, a minus sign, a diagonal slash, a red 'e' with a circumflex accent, a diagonal slash, a red 'A' with a circumflex accent, and a red 'A' with a circumflex accent.

Gaudé- te omnes * et læ- támi- ni : ecce qui- a

[illegible]

Ⲱ. Ex Sion species decóris ejus.

R. Deus noster manifeste véniet.

Per Annum :

Tu Dómi-ne * servá-bis nos, et custó-di-es nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.

℞. Et custodívi legem tuam.

In Quadragesima :

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℞. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis :

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam.

℞. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali :

Alle-lú-ia, * la-pis revo-lú-tus est, alle-lú-ia :

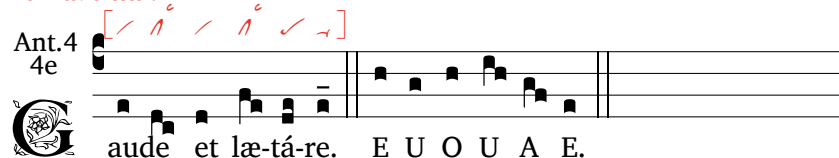

ab ósti-o monuménti, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia.

℞. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

In II Nocturno

In Adventu :

Per Annum :

Ant.4
3b

B onó-rum me-ó-rum. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.2
5a

A l-le-lú- ia. E U O U A E.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te : † Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * etenim heréditas mea

præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in délixtera tua usque in finem.

In Adventu :

Anti-phona

Gaude et læ-tá-re, * fi-li-a Je-rú-sa-lem : ecce

Rex tu-us vé-ni-et ti-bi : Si-on, no-li timé-re,

qui-a ci-to vé-ni-et sa-lus tu-a.

Per Annum :

Anti-phona

Bonó-rum me-ó-rum * non índi-ges, in te spe-rá-vi,

consérva me Dómi-ne.

In Adventu :

Ant.5
5a

Rex no-ster. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.5
6f

Propter verba. E U O U A E.

Psalmus 16

Exáudi, Dómine, justítiam
meam : * inténde deprecatió-
nem meam.

Auribus pércipe oratióem
meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum
pródeat : * óculi tui vídeant
æquitates.

Probásti cor meum, et visitásti
nocte : * igne me examinásti, et
non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópe-
ra hóminum : * propter verba
labiórum tuórum ego custodívi
vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis
tuis : * ut non moveántur vestí-
gia mea.

Ego clamávi, quóniam
exaudísti me, Deus : * inclí-
na aurem tuam mihi, et exáudi
verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, *
qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dexteræ tuæ
custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum

prótege me : * a fácie impiórum
qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam cir-
cumedérunt, † ádipem suum
conclusérunt : * os eórum locú-
tum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circum-
dederunt me : * óculos suos sta-
tuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo pará-
tus ad prædam : * et sicut cátu-
lus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni
eum, et supplánta eum : * éripe
ánimam meam ab ímpio, frá-
meam tuam ab inimícis manus
tuæ.

Dómine, a paucis de terra dí-
vide eos in vita eórum : * de
absconditis tuis adimplétus est
venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisé-
runt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo
conspéctui tuo : * satiábor cum
apparúerit glória tua.

In Adventu :

Anti-
phona

Rex no-ster * advé-ni- et Chri-stus, quem Jo- ánnes
præ-di-cá- vit Agnum es-se ventú-rum.

Per Annum :

Anti-
phona

Propter verba * la-bi- ó-rum tu-ó-rum ego custo-dí-vi

vi- as du-ras.

In Adventu :

Ant.6
6f

c-ce vé-ni- o ci-to. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.6
6f

í-li-gam te. E U O U A E.

*Et non repetitur in Psalmo.***Psalmus 17**

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedé-

runt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : † et ignis a fácie ejus exár-

sit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descendit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : *

salvum me fecit, quóniam voluit me.

Et retríbuét mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuét mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répulí a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuét mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiam murum.

Deus meus, impollúta via ejus : † elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dó-

minum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus, qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectionem salútis tuæ : * et délixtera tua suscepit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea :

Pérsequar inimícos meos et comprehéndam illos : * et non convérta, donec defícient.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcínxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret ad Dóminum : * nec exaudívit eos.

Et commínuam illos, ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradicció nibus pópuli : * constitúes me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in nationíbus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, † et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

In Adventu :

Anti-
phona

Ecce vé-ni- o ci-to, * et merces me- a me-cum est,
di- cit Dómi-nus : da-re u-ni-cu- íque se-cúndum ó-pe-ra
su- a.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

℟. De petra desérta ad montem fíliæ Sion.

Per Annum :

Anti-
phona

Dí-li-gam te, * Dómi-ne, virtus me-a.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

℟. Deus meus, illúmina ténebras meas.

In Quadragesima :

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis :

℣. De ore leónis líbera me, Dómine.

℟. Et a cónibus unicónium humilitátem meam.

Tempore Paschali :

Anti-
phona

Alle-lú- ia, * quem quæ-ris, mú-li- er? alle-lú-ia :
vi-véntem cum mórtu- is? alle-lú- ia, alle- lú-ia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia.

℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

In III Nocturno

In Adventu :

Ant.7
7d

ábri- el Ange-lus. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.7
7a

on sunt loqué-læ. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.3
5a

l-le-lú- ia. E U O U A E.

Psalmus 18

Cæli enarrant glóriam Dei : *
et ópera mánuum ejus annún-
tiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et
nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquéla, neque
sermónes, * quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus
eórum : * et in fines orbis terræ
verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum : * et ipse tamquam spon-
sus procédens de thálamus suo.

Exsultávit ut gigas ad currén-

dam viam, * a summo cælo
egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad sum-
mum ejus : * nec est qui se
abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas : * testimó-
nium Dómini fidéle, sapiéntiam
præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda : * præcép-
tum Dómini lúcidum illúmi-
nans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérma-
nens in sæculum sæculi : * judí-

cia Dómini vera, justificáta in semetíp̄sa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me : * et

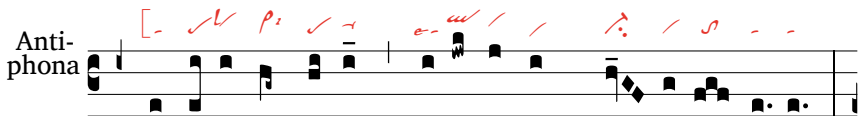
ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

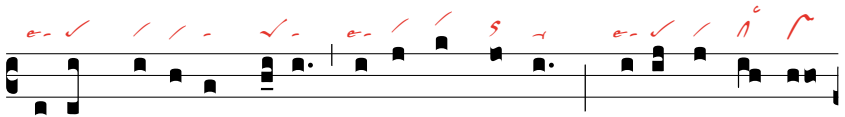
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

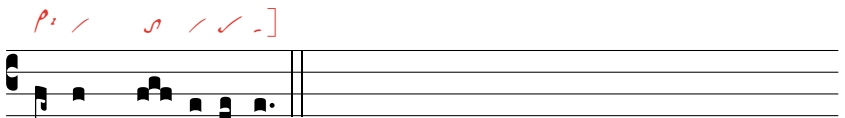
In Adventu :

Gáabri- el Ange-lus * locú-tus est Ma- rí-æ di-cens :

Ave, grá-ti-a plena, Dómi-nus te-cum; bene-díc-ta tu

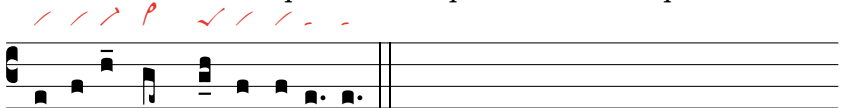

inter mu- lí-e-res.

Per Annum :

Non sunt loqué-læ * neque sermó-nes quo-rum non

audi- ántur vo-ces e-ó-rum.

In Adventu :

Ant.8
8g

M a-rí- a di-xit. E U O U A E.

Per Annum :

Ant.8
8g

E -xáudi- at te. E U O U A E.

Psalmus 19

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificií tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes peti-

tiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

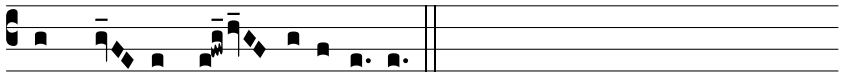
In Adventu :

Anti-
phona

Ma- rí- a di- xit : * Pu- tas qua- lís est ista sa-
lu- tá- ti- o, qui- a conturbá- ta est á- nima me- a,

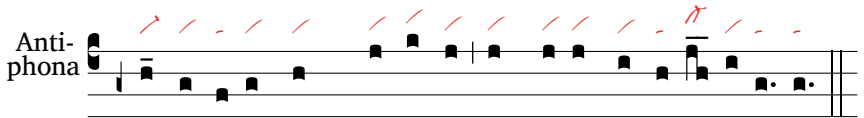

et qui-a pa-ri-tú-ra sum Re-gem, qui claustrum virgi-ni-tá-

tis me- æ non vi-o-lá-bit?

Per Annum :

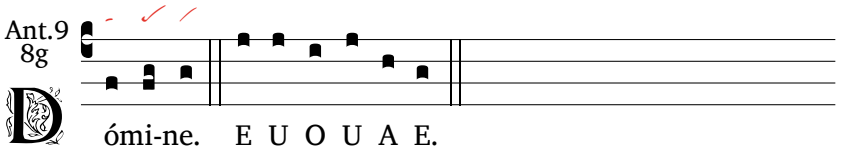
Exáudi-at te * Dómi-nus in di-e tri-bu-la-ti-ó-nis.

In Adventu :

n advén-tu summi Re-gis. E U O U A E.

Per Annum :

ómi-ne. E U O U A E.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiów ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti

ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutá-ri tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómi-no : * et in misericórdia Altíssi-

mi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéníat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a

fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

In Adventu :

Anti-
phona

In advén- tu summi Re- gis * mundéntur corda
hómi-num, ut digne ambu-lémus in occúrsum il-lí- us :
qui- a ecce vé-ni- et et non tardá-bit.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℞. Véniet ut salvet pópulum suum.

Per Annum :

Anti-
phona

Dómi-ne, * in virtú-te tu-a læ-tá- bi-tur rex.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua.

℞. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

In Quadragesima :

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℞. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis :

℣. Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinem vitam meam.

Tempore Paschali :

Alle-lú-ia, * no-li fle-re Ma-rí-a, alle-lú-ia :

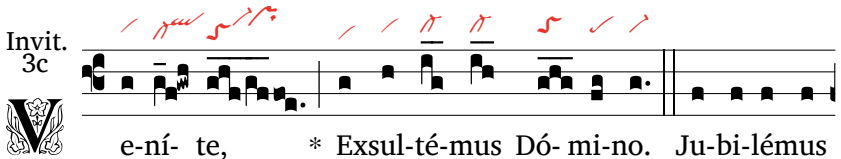

re-surré-xit Dómi-nus, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

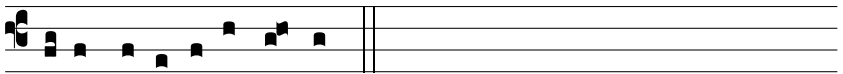
℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia.

℟. Viso Dómino, allelúia.

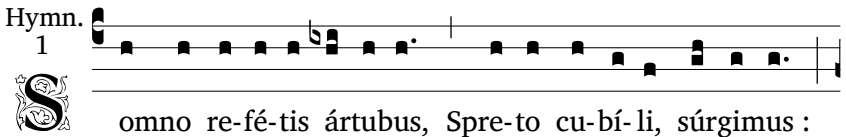
Feria II

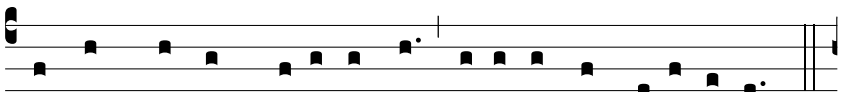
e-ní-te, * Exsul-té-mus Dó-mi-no. Ju-bi-lémus

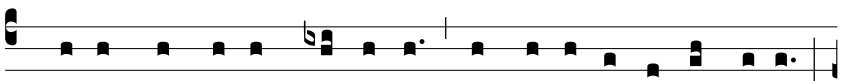
De-o, sa-lu-tá-ri nostro, *etc. pag. 22.*

omno re-fé-tis ártubus, Spre-to cu-bí-li, súrgimus :

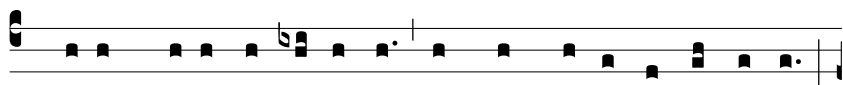
No-bis, Pa-ter, canénti-bus Adésse te depóscimus.

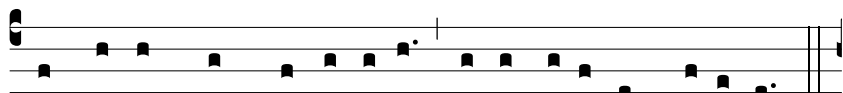
2. Te lingua primum cónci-nat, Te mentis ardor ámbi-at :

Ut áctu-um sequénti-um Tu, Sanccte, sis exórdi-um.

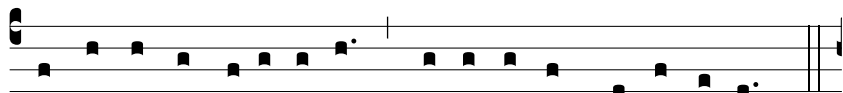
3. Cedant tenébræ lúmi-ni, Et nox di-úrno sí-de-ri,

Ut culpa, quam nox íntu-lit, Lu-cis labáscat múne-re.

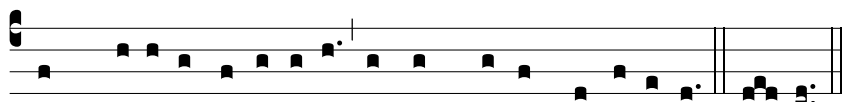
4. Pre-cámur iídem súppli-ces, Noxas ut omnes ámpu-tes,

Et o-re te canénti-um Laudé-ris in perpé-tu-um.

5. Præsta, Pa-ter pi-íssime, Patrique compar Úni-ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-mén.

Per Annum :

Dómi-nus. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Al-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 26

Dóminus illuminatio mea, * et
salus mea : quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ
meæ : * a quo trepidábo ?

Dum apprópíant super me nocentes,
* ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei,
* ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra,
* non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium,
* in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram,
* ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini,
* et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo :
* in die malórum protéxit me in abscondito
tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et
nunc exaltávit caput meum super
inimícos meos.

Circuívi et immolávi in tabernáculo
ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo
et psalmum

dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam
qua clamávi ad te : * miserére mei,
et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit
te fácies mea : * fáciem tuam,
Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me,
* ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas
me, neque despicias me, Deus,
salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea
dereliquérunt me : * Dóminus autem
assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua :
* et dírige me in sémitam rectam
propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium
me : † quóniam insurrexérunt in me
testes iníqui, * et mentíta est iníquitas
sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra
vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : *
et confortétur cor tuum, et sústine
Dóminum.

Psalmus 27

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus,
ne síleas a me : † nequándó táceas
a me, * et assimilábor descendéntibus
in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem depre-

catiónis meæ dum oro ad te : * dum
extóлло manus meas ad templum
sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus :
* et cum operántibus

tum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre

facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, *

et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sángine meo, * dum descéndo in corruptiÓNem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ado-rá-te Dómi-num * in aula sancta e-jus.

Ant.3
8g

n tu-a justí-ti- a. E U O U A E.

Psalmus 30

In te, Dómine, sperávi non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii : * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observátes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necesitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine, quóniam tríbulor : † conturbátus

est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * obliuióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum : * quóniam audívi vituperatióem multórum comorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : † dixi : Deus meus es tu : * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super ser-

vum tuum, † saluum me fac
in misericórdia tua : * Dó-
mine, non confúndar, quóniam
invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducán-
tur in inférnum : * muta fiant
lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus jus-
tum iniquitátem, * in supérbia
et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcé-
dinis tuæ Dómine, * quam abs-
condísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in
te, * in conspéctu filiórum hó-
minum.

Abscóndes eos in abscóndito
faciei tuæ * a conturbatióne hó-
minum.

Próteges eos in tabernáculo
tuo * a contradiccióne linguá-
rum.

Benedíctus Dóminus : * quó-
niam mirificávit misericórdiam
suam mihi in civitaté muníta.

Ego autem dixi in excéssu
mentis meæ : * Projéctus sum a
facie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis
meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sanc-
ti ejus : † quóniam veritátem
requíret Dóminus, * et retríbuet
abundánter faciéntibus supér-
biam.

Viríliter ágite, et conforté-
tur cor vestrum, * omnes, qui
sperátis in Dómino.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt
iniquitátes : * et quorum tecta
sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit
Dóminus peccátum, * nec est in
spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravé-
runt ossa mea, * dum clamárem
tota die.

Quóniam die ac nocte gravá-
ta est super me manus tua : *
convérsus sum in ærúmna mea,
dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi
feci : * et injustítiam meam non
abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsus me
injustítiam meam Dómino : * et
tu remisísti impietátem peccáti
mei.

Pro hac orábit ad te omnis
sanctus, * in témpore opportú-
no.

Verúmtamen in dilúvio aquá-
rum multárum, * ad eum non
approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribu-
latiόne, quæ circúmdedit me : *
exsultatio mea, érue me a cir-
cumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ins-
truam te in via hac, qua gradié-

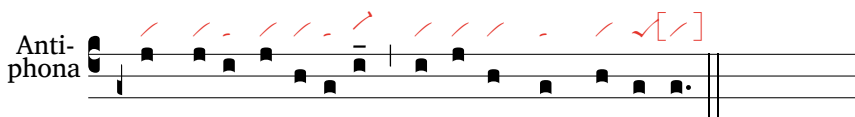
ris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

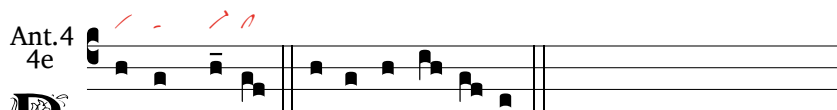
In camo et freno maxíllas eórum constrínge : * qui non ap-próximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

In tu-a justí-ti-a * lí-be-ra me, Dómi-ne.

R

ectos de-cet. E U O U A E.

Psalmus 32

Exsultáte, iusti in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveán-

tur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília gén-tium : † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília princípum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, * et in eis, qui spe-

rant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protectór noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmódum sperávimus in te.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortíorū ejus : * egénū et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi moléstí essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúnc-ti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies ? * restítue ánimam meam a malig-nitáte eórum, a leónibus única-m meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixerunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde júdicio meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : † Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revearéantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : † et iudícium tuum tamquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus et non invénies.

Mansuétí autem hereditábunt terram : * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucidént rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, *

super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confirmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficiéntes, quemádmódum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuat.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum cecíderit non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénuí : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sáculum sáculi.

Quia Dóminus amat iudícium,

et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conseruabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur iudícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : † et exaltábit te ut

hereditáte cápias terram : * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est inuénus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * reliquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábít eos Dóminus et liberábit eos : * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos : quia speravérunt in eo.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt

super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt catríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei, * advérsus me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine,

Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Per Annum :

Revé-la * Dómi-no vi- am tu-am.

℣. Dómine, in cælo misericórdia tua.

℞. Et véritas tua usque ad nubes.

In Adventu :

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℞. Deus noster manifesté véniet.

In Quadragesima :

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℞. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis :

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam.

℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali :

Anti-
phona

Alle- lú-ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

℣. Surrexit Dominus de sepúlcro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Feria III

Invit.
6a

u- bi- lémus De- o * Sa- lu- tá- ri nostro.

Ve-ní-te. *pag. 22.*

Hymn.
1

onsors pa-térni lúmi-nis, Lux ipse lu-cis, et di- es,

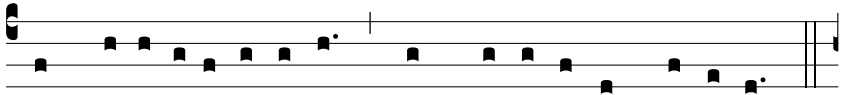
Noctem canéndo rúmpimus : Assíste postu- lánti- bus.

2. Aufer ténebras ménti- um, Fuga ca- térvas dáemonum,

Expélle somno- lénti- am, Ne pigri- tántes óbru- at.

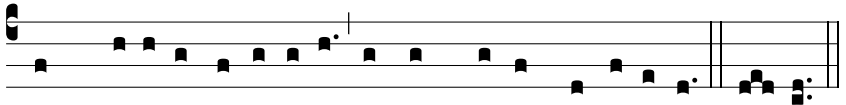
3. Sic, Christe, no-bis ómni-bus Indúlge-as credénti-bus,

Ut pro-sit exo-ránti-bus, Quod præ-ci-néntes psál-limus.

4. Præsta, Pa-ter pi-íssime, Patrique compar Úni-ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-men.

Per Annum :

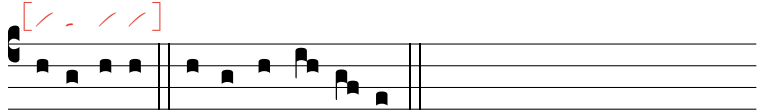
Ant. 1
4e

t non de-línquam. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.
4e

l-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 38

Dixi : Custódiam vias meas : *
ut non delínquam in lingua
mea.

Pósui ori meo custódiam, *
cum consisteret peccátor advér-
sum me.

Obmútui, et humiliátus sum,
et sílui a bonis : * et dolor meus
renovátus est.

Concáluit cor meum intra

me : * et in meditatióne mea
exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : *
Notum fac mihi, Dómine, finem
meum.

Et númerum diérum meórum
quis est : * ut sciam quid desit
mihi.

Ecce mensurábiles posuísti
dies meos : * et substántia mea

tamquam nīhilum ante te.

Verúmtamen univérſa vānitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis éruē me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúđine manus tuæ ego

deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratióne meam, Dómine, et deprecatióne meam : * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus

meus, mirabília tua : * et cogitatióne tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiόne nolúisti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in

ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo : Dómine, tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam * a concilio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe facias miserationes tuas a me : * misericordia tua et veritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus : † comprehendérunt me iniquitates meae, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut

eruas me : * Dómine, ad adiuvandum me respice.

Confundántur et revereántur simul qui quærunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertántur retrórsum et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutare tuum.

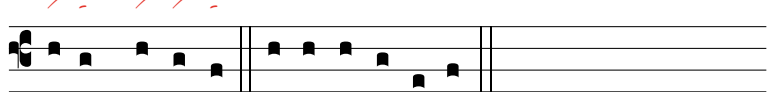
Ego autem mendícus sum et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjutor meus et protector meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Ut non de-línquam * in lingua me- a.

Ant.2
2d

ana, Dómi-ne. E U O U A E.

Psalmus 40

Beátus qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fá-

ciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univér-

sum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituerunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúr-

gat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sáculo et usque in sáculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41

Quemádmódum desíderat ceruus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum díci-tur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad

domum Dei.

In voce exsultatióis, et confessiόis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea, * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus

tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus mi-
sericórdiam suam : * et nocte
cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo : Suscéptor
meus es.

Quare oblítus es mei? * et
quare contristátus incédo, dum
afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa
mea, * exprobravérunt mihi qui
tribulant me inimíci mei.

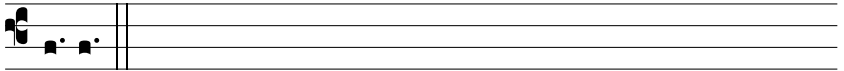
Dum dicunt mihi per síngu-
los dies : Ubi est Deus tuus? *
quare tristis es ánima mea, et
quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc
confitébor illi : * salutáre vultus
mei, et Deus meus.

Anti-
phona

Sana, Dómi-ne, * á-nimam me- am, qui- a peccá-vi

ti-bi.

Ant.3
6f

-ructá-vit. E U O U A E.

Psalmus 43

Deus, áuribus nostris audívi-
mus : * patres nostri annuntia-
vérunt nobis :

Opus, quod operátus es in dié-
bus eórum, * et in diébus antí-
quis.

Manus tua gentes dispérdidit,
et plantásti eos : * afflixísti pó-
pulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo pos-
sedérunt terram, * et bráchium
eórum non salvávit eos :

Sed délixtera tua, et bráchium

tuum, et illuminátio vultus
tui, * quóniam complacuísti in
eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus
meus : * qui mandas salútes Ja-
cob.

In te inimícos nostros ventilá-
bimus cornu : * et in nómine
tuo spernémus insurgéntes in
nobis.

Non enim in arcu meo sperá-
bo : * et gládius meus non salvá-
bit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sáeculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine pretio : * et non fuit multitúdo in commutatió nibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatió nem et derísium his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus : * commotió nem cápit is in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis et obloquéntis : * a facié inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopérui nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisió nis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatió nis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáculum sáculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáculum sáculi.

Anti-
phona

E-ructá-vit * cor me- um verbum bonum.

Ant. 4
E

d-jú-tor. E U O U A E.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatió-nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra : * et transfe-réntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non com-movébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vo-

cem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobís-cum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómi-ni, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in génti-bus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobís-cum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46

Omnes gentes pláudite máni-bus : * jubilate Deo in voce ex-sultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et

Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

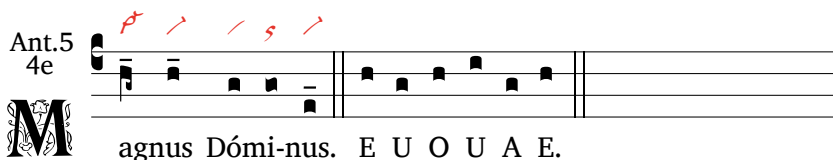
Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanc-tam suam.

Príncipes populórum congre-gáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ vehe-ménter eleváti sunt.

Adjú-tor * in tri-bu-la-ti-ó-ni-bus.

M

agnus Dómi-nus. E U O U A E.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtutum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépi-mus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, † sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi : * ipse reget nos in sácula.

Psalmus 48

Audíte hæc, omnes gentes : *
áuribus percípíte omnes, qui
habitátis orbem.

Quique terrígenæ, et filii hó-
minum : * simul in unum dives
et pauper.

Os meum loquétur sapién-
tiam : * et meditátio cordis mei
prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem
meam : * apériam in psaltério
propositiónem meam.

Cur timébo in die mala ? * iní-
quitas calcánei mei circúmdabit
me :

Qui confídunt in virtúte sua : *
et in multítudine divitiárum
suárum gloriántur.

Frater non rédimít, rédimet
homo : * non dabit Deo placá-
tiónem suam.

Et prétium redemptiónis
ánimæ suæ : * et laborábit in
ætérnum, et vivet adhuc in fi-
nem.

Non vidébit intéritum, cum ví-
derit sapiéntes moriéntes : * si-
mul insípiens et stultus perí-
bunt.

Et relínquent aliénis divítias
suas : * et sepúlcrá eórum do-
mus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progé-
nie et progénie : * vocavérunt

nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset,
non intelléxit : * comparátus est
juméntis insipiéntibus, et sími-
lis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ip-
sis : * et póstea in ore suo com-
placébunt.

Sicut oves in inférno pósito
sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi
in matutíno : * et auxílium eó-
rum veteráscet in inférno a gló-
ria eórum.

Verúmtamen Deus rédimet
ánimam meam de manu ífe-
ri, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus
fúerit homo : * et cum multi-
plicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non
sumet ómnia : * neque descén-
det cum eo glória ejus.

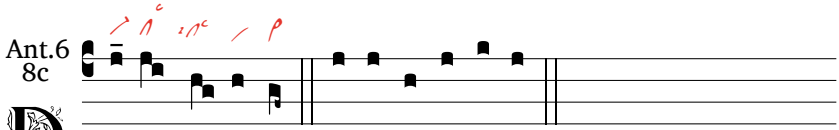
Quia ánima ejus in vita ipsíus
benedicétur : * confitébitur tibi
cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies
patrum suórum : * et usque in
ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset,
non intelléxit : * comparátus est
juméntis insipiéntibus, et sími-
lis factus est illis.

Magnus Dómi-nus * et laudá-bi- lis nimis.

D

e- us de- ó-rum. E U O U A E.

Psalmus 49

Deus deórum Dóminus locútus
est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occá-
sum : * ex Sion spécies decóris
ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus
noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exar-
descet : * et in circúitu ejus tem-
péstas válda.

Advocábit cælum desúrsum : *
et terram discérnere pópulum
suum.

Congregáte illi sanctos ejus : *
qui órduant testaméntum ejus
super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli justítiam
ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et lo-
quar : † Israë!, et testificábor
tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam
te : * holocáusta autem tua in
conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua ví-
tulos : * neque de grégibus tuis

hircos.

Quóniam meæ sunt omnes
feræ silvárum, * juménta in
móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæ-
li : * et pulchritúdo agri mecum
est.

Si esuríero, non dicam tibi : *
meus est enim orbis terræ et
plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes
taurórum? * aut sánguinem
hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium lau-
dis : * et redde Altíssimo vota
tua.

Et ínvoca me in die tribulatió-
nis : * éruam te, et honorificábis
me.

Peccatóri autem dixit Deus : *
Quare tu enárras justítias meas,
et assúmisti testaméntum meum
per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam : *
et projecísti sermónes meos re-
trórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et táciui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis : * árguam te, et stá-tuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificíum laudis honorificábit me : * et illic iter, quo os-téndam illi salutáre Dei.

Psalmus 51

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitaté ?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitatém magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitátionis : * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, † evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : * et radí-cem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justí, et timé-

bunt, † et super eum ridébunt et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitaté sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei : * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sáculum sáculi.

Confitébor tibi in sáculum, quia fecísti : † et exspectábo nomen tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Per Annum :

De-us de- ó-rum, * Dómi-nus locú-tus est.

℣. Immola Deo sacrificíum laudis.

℟. Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu :

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

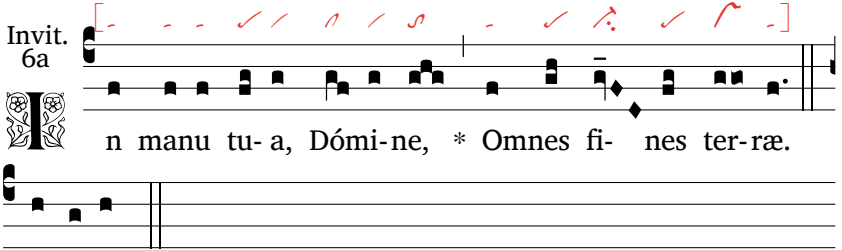
℟. De petra desérta ad montem fíliæ Sion.

*In Quadragesima :**℣.* Scápulis suis obumbrábit tibi.*℟.* Et sub pennis ejus sperábis.*Tempore Passionis :**℣.* De ore leónis líbera me, Dómine.*℟.* Et a cónibus unicónium humilitátem meam.*Tempore Paschali :*

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia.*℟.* Et appáruit Simóni, allelúia.

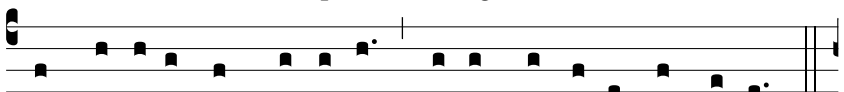
Feria IV

Ve-ní-te. *pag. 22.***R**e-rum Cre-á-tor óptime, Rectórque noster, áspi-ce :

Nos a qui- é- te nó- xi- a Mersos sopó- re lí- be- ra.

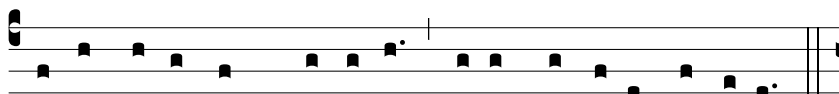
2. Te, sancte Christe, póscimus, Ignósce tu crimí- ni- bus :

Ad confi-téndum súrgimus, Mo-rásque noctis rúmpimus.

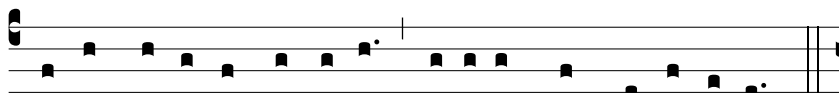
3. Mentēs manúsque tóllimus, Prophé-ta si-cut nócti-bus

No-bis ge-réndum præ-ci-pit, Paulúsque gestis cénsu-it.

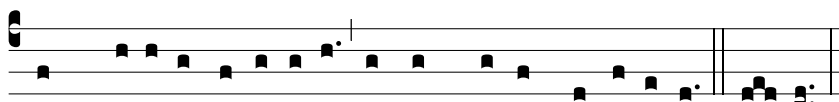
4. Vi-des ma-lum, quod fé-cimus : Occúlta nostra pándimus :

Pre-cēs geméntes fúndimus, Dimítte quod peccá-vimus.

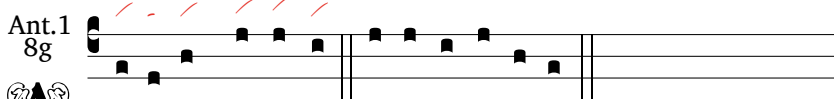

5. Præsta, Pa-ter pi-íssime, Patríque compar Úni-ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sǽcu-lum. A-mén.

Per Annum :

Ant. 1
8g

-vértit Dómi-nus. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.
8g

l-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 52

Dixit insípiens in corde suo : *
Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles
facti sunt in iniquitatibus : *
non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super
fílios hóminum : * ut vídeat
si est intélligens, aut requírens
Deum.

Omnes declinavérunt, simul
inútiles facti sunt : * non est qui
fáciat bonum, non est usque ad
unum.

Nonne scient omnes qui
operántur iniquitátem, * qui dé-

vorant plebem meam ut cibum
panis ?

Deum non invocavérunt, * illic
trepidavérunt timóre, ubi non
erat timor.

Quóniam Deus dissipávit
ossa eórum qui homínibus
placent : * confúsi sunt, quó-
niam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Is-
raël ? † cum convérterit Deus
captivitátem plebis suæ, * ex-
sultábit Jacob, et lætábitur Is-
raël.

Psalmus 54

Exáudi Deus oratióem
meam, † et ne despéxeris de-
precatióem meam : * inténde
mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercita-
tióne mea : * et conturbátus
sum a voce inimíci, et a tribu-
latiόne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me
iniquitátes : * et in ira molésti
erant mihi.

Cor meum conturbátum est in
me : * et formído mortis cécidit
super me.

Tímor et tremor venérunt su-
per me : * et contexérunt me té-
nebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pen-
nas sicut colúmbæ ? * et volábo,

et requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens : * et
mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum
me fecit : * a pusillanimitáte
spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide lin-
guas eórum : * quóniam vidi
iniquitátem et contradictiόnem
in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam
super muros ejus iníquitas : * et
labor in médio ejus, et injustí-
tia.

Et non defécit de platéis
ejus : * usúra et dolus.

Quóniam si inimícus meus ma-
ledixísset mihi, * sustinuíssem
útique.

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuísset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis : * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiae in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sáecula.

Non enim est illis commutatio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuendo.

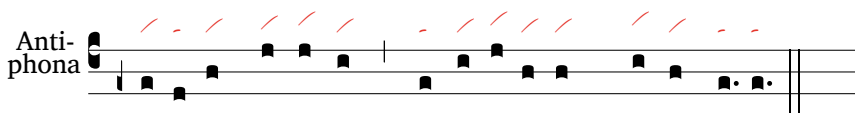
Contaminavérunt testaméntum ejus, † divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus

Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te Dómine.

Avértit Dómi-nus * capti-vi-tá-tem ple-bis su-æ.

Psalmus 55

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi

bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non

timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondént : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : *

tunc converténtur inimíci mei retrórsus :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, † et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56

Miserére mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídít ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo : * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eó-

rum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia

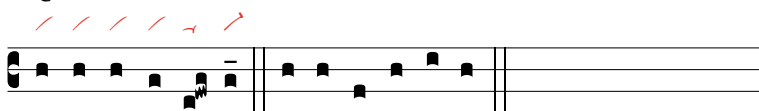
tua, * et usque ad nubes véritas tua. et super omnem terram glória tua.

Exaltáre super cælos Deus : *

Quó-ni- am * in te confí-dit á-nima me- a.

Ant.3
8

Iusta ju-di-cá- te. E U O U A E.

Psalmus 57

Si vere útique justítiam loquí-
mini : * recta judicáte, fílii hó-
minum.

Etenim in corde iniquitátes
operámini : * in terra injustítias
manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vul-
va, erravérunt ab útero : * locú-
ti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitú-
dinem serpéntis : * sicut áspidis
surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem in-
cantántium : * et venéfici in-
cantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in
ore ipsórum : * molas leónum

confrínget Dóminus.

Ad nñhilum devénient tam-
quam aqua decúrrens : * in-
téndit arcum suum donec infir-
méntur.

Sicut cera quæ fluit, auferén-
tur : * supercécidit ignis, et non
vidérunt solem.

Priúsqvam intellígerent spinæ
vestræ rhamnum : * sicut vi-
véntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit
vindíctam : * manus suas lavá-
bit in sángine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est
fructus justo : * útique est Deus
júdicans eos in terra.

Psalmus 58

Eripe me de inimícis meis
Deus meus : * et ab insurgén-
tibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus ini-
quitátem : * et de viris sángui-

num salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam
meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque
peccátum meum, Dómine : *

sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládus in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniat me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos, protéctor meus

Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatione : * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, † quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia mea.

Justa ju-di-cá-te, * fí-li-i hómi-num.

Ant.4
2d

a no-bis, Dómi-ne. E U O U A E.

Psalmus 59

Deus repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et miserátus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiúnis.

Dedísti metuéntibus te significatióem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * saluum fac dextera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : † Lætabor, et partíbor Síchimam : * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est

Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceamentum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulátes nos.

Psalmus 60

Exáudi Deus deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sácula : * prótegar in velamento alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus

exaudísti oratióem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatióinis et generatióinis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi : * ut redam vota mea de die in diem.

Anti-
phona

Da no-bis, Dómi-ne, * auxí-li- um de tri-bu-la-ti- ó-

ne.

Ant.5
3g

onne De- o. E U O U A E.

Psalmus 61

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos : tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, † cucúrrí in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, † effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, † mendáces fílii hóminum in statéris : * ut decípant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, † et rapínas nolíte concupíscere : * divítiae si áffluent, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, † quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63

Exáudi Deus oratióem meam
cum déprecor : * a timóre inimí-
ci éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu ma-
lignántium : * a multítudine
operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium
linguas suas : † intendérunt ar-
cum rem amáram, * ut sagíttent
in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non
timébunt : * firmavérunt sibi
sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent
láqueos : * dixerunt : Quis vi-
débit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * de-
fecérunt scrutántes scrutínio.

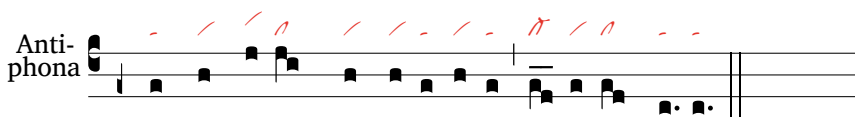
Accédet homo ad cor altum : *
et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt
plagæ eórum : * et infirmátæ
sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vi-
debant eos : * et tímuit omnis
homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, *
et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et
sperábit in eo, * et laudabúntur
omnes recti corde.

Nonne De-o * súbdi-ta e-rit á-nima me-a?

Psalmus 65

Jubiláte Deo, omnis ter-
ra, † psalmum dícite nómini
ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terribília
sunt ópera tua, Dómine! * in
multítudine virtútis tuæ men-
tiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te et psal-
lat tibi : * psalmum dicat nómi-
ni tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : *
terríbilis in consíliis super fílios
hóminum.

Qui convértit mare in ári-
dam, † in flúmine pertransí-
bunt pede : * ibi lætábimur in
ipso.

Qui domináture in virtúte sua
in ætérnum, † óculi ejus super
gentes respíciunt : * qui exáspe-

rant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiómem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigeríum.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vo-

ta mea quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incénso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum : * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudivit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiómem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásus : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus : *

turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, etenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israëli.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cle-
ros, † pennæ colúmbæ dear-
gentátæ, * et posterióra dorsi
ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges
super eam, † nive dealbabúntur
in Selmon : * mons Dei, mons
pinguis.

Mons coagulátus, mons pin-
guis : * ut quid suspicámini
montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est
Deo habitáre in eo : * étenim
Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus
múltiplex, míllia lætántium : *
Dóminus in eis in Sina in sanc-
to.

Ascendísti in altum, cepísti
captivitátem : * accepísti dona
in homínibus :

Etenim non credéntes, * inha-
bitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotí-
die : * prósperum iter fáciat no-
bis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos fa-
ciéndi : * et Dómini Dómini éxi-
tus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget
cápita inimicórum suórum : *
vérticem capílli perambulán-
tium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan
convértam, * convértam in
profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sán-
guine : * lingua canum tuórum
ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos,
Deus : * ingressus Dei mei : re-
gis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes
conjúcti psalléntibus : * in mé-
dio juveniculárum tympanistriá-
rum.

In ecclésiis benedícite Deo Dó-
mino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntu-
lus : * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eó-
rum : * príncipes Zábulon, prin-
cipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : *
confírma hoc, Deus, quod
operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, *
tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndi-
nis, † congregátio taurórum
in vaccis populórum : * ut ex-
clúdant eos, qui probáti sunt
argénto.

Díssipa gentes, quæ bella vo-

lunt : † vénient legáti ex Ægýp-
to : * Æthiópia prævéniét ma-
nus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : *
psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit su-
per cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem

virtútis, † date glóriam Deo su-
per Israëġ, * magnificéntia ejus,
et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis
suis, † Deus Israëġ ipse dabit
virtútem, et fortitúdinem plebi
suæ, * benedíctus Deus.

Per Annum :

Bene-dí-ci-te, gentes, * De-um nostrum.

℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi.

℟. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

In Adventu :

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

In Quadragesima :

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

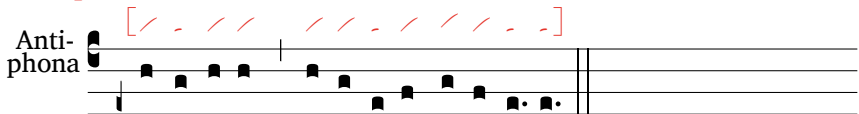
℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis :

℣. Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinem vitam meam.

Tempore Paschali :

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

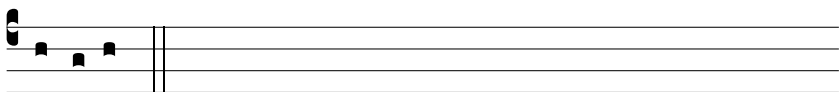
℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia.

℟. Viso Dómino, allelúia.

Feria V

Invit.
6a

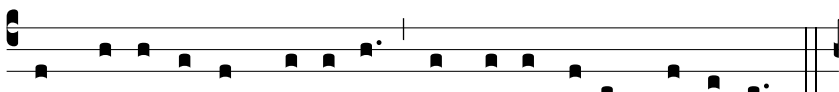
ómi-num, qui fe-cit nos, * Ve-ní-te, a- do-rémus.

Ve-ní-te. *pag. 22.*

Hymn.
1

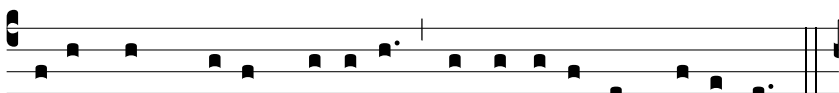
ox atra re-rum cónte-git Terræ co-ló-res ómni-um :

Nos confi-téntes póscimus Te, juste judex córdi-um.

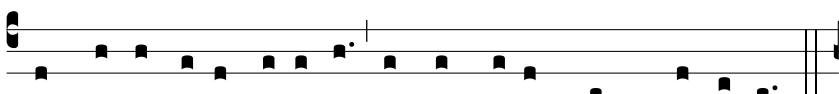
2. Ut áufe-ras pi- á- cu- la, Sordésque mentis áblu- as :

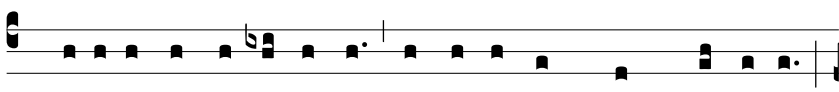
Donésque, Christe, grá-ti- am, Ut arce- ántur crími-na.

3. Mens ecce torpet ímpi- a, Quam culpa mordet nó-xi- a :

Obscú-ra gestit tólle-re, Et te, Redémptor, quæ-re-re.

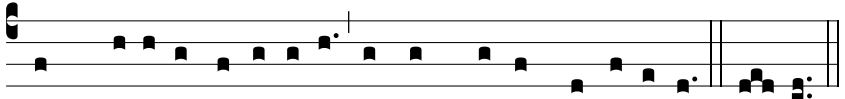
4. Repélle tu ca- lí- gi- nem Intrínse- cus quam má- xime,

Ut in be- á- to gáude- at Se collo- cá- ri lúmi- ne.

5. Præsta, Pa- ter pi- íssime, Patríque compar Úni- ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-men.

Per Annum :

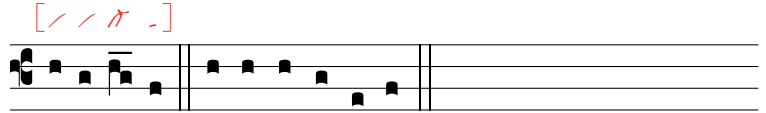
Ant.1
2d

ómi-ne De- us. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.
2d

l-le-lú- ia. E U O U A E.

Psalmus 68

Salvum me fac, Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunte te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio

fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritatē salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempésta aquæ, † neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum respice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor,

velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum déserta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non

scribántur.

Ego sum pauper et dolens : *
salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cán-
tico : * et magnificábo eum in
laude :

Et placébit Deo super vítulum
novéllum : * córnua producén-
tem et úngulas.

Videant páuperes et lætén-
tur : * quærite Deum, et vivet
ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes

Dóminus : * et vinctos suos non
despéxit.

Laudent illum cæli et terra, *
mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáci-
et Sion : * et ædificabúntur ci-
vitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et here-
ditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possi-
débit eam, * et qui dīligunt no-
men ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69

Deus in adjutórium meum in-
ténde : * Dómine ad adjuván-
dum me festína.

Confundántur et revereán-
tur, * qui quærunť animam
meam.

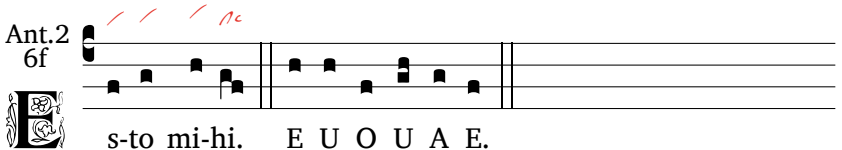
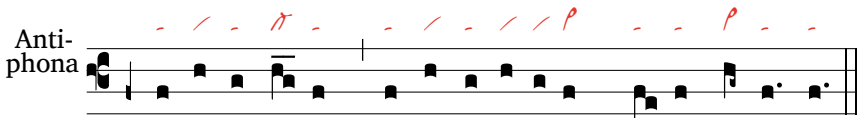
Avertántur retrórsum et eru-
béscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubes-
céntes, * qui dicunt mihi : Euge,
euge.

Exsúltent et læténtur in te
omnes qui quærunť te, * et di-
cant semper : Magnificétur Dó-
minus : qui dīligunt salutáre
tuum.

Ego vero egénus, et pauper
sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor
meus es tu : * Dómine, ne mo-
réris.

Psalmus 70

In te Dómine sperávi, non
confúndar in ætérnum : * in
justítia tua líbera me, et éripe
me.

Inclína ad me aurem tuam, *
et salva me.

Esto mihi in Deum protectó-
rem et in locum munítum : * ut
salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum
meum, * et refúgium meum es
tu.

Deus meus, éripe me de manu
peccatóris, * et de manu contra
legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea
Dómine : * Dómine spes mea a
juventúte mea.

In te confirmátus sum ex úte-
ro : * de ventre matris meæ tu
es protéctor meus.

In te cantátio mea sem-
per : † tamquam prodígium
factus sum multis : * et tu adjú-
tor fortis.

Repleátur os meum laude, ut
cantem glóriam tuam : * tota
die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore se-
nectútis : * cum defécerit virtus
mea, ne derelínquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mi-
hi : * et qui custodiébant áni-
mam meam, consílium fecérunt
in unum.

Dicéntes : Deus derelíquit

eum, † persequímini et com-
prehéndite eum : * quia non est
qui erípiat.

Deus ne elongéris a me : *
Deus meus in auxílium meum
réspice.

Confundántur et deficiant de-
trahéntes ánimæ meæ : * ope-
riántur confusióne et pudóre
qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : *
et adjíciam super omnem lau-
dem tuam.

Os meum annuntiábit justí-
tiam tuam : * tota die salutáre
tuum.

Quóniam non cognóvi litte-
ratúram, † introíbo in poténtias
Dómini : * Dómine, memorábor
justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte
mea : * et usque nunc pronun-
tiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sé-
nium, * Deus ne derelínquas
me,

Donec annúntiem bráchium
tuum * generatióni omni quæ
ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam
tuam, Deus, † usque in altís-
sima quæ fecísti magnália : *
Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribu-
latiões multas et malas : † et
convérsus vivificásti me : * et

de abyſſis terræ iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiā tuam : * et convēsus consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : * Deus, psallam tibi in cithara,

Sanctus Israël.

Exsultabunt lābia mea cum cantāvero tibi : * et ānima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam : * cum confūsi et revēriti fuerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71

Deus, iudicium tuum regida : * et justitiam tuam filio regis.

Judicare pōpulum tuum in justitia, * et pāuperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem pōpulo : * et colles justitiam.

Judicabit pāuperes pōpuli, et salvos faciet filios pāuperum : * et humiliabit calumniatorem.

Et permanēbit cum sole, et ante lunam, * in generatiōe et generatiōnem.

Descēdet sicut plūvia in velus : * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Oriētur in diēbus ejus justitia et abundāntia pacis : * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare : * et a flūmine usque ad tēminos orbis terrārum.

Coram illo prōcident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ mune-

ra offerent : * reges Arabum et Saba dona addūcent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sērvient ei :

Quia liberabit pāuperem a potēte : * et pāuperem, cui non erat adjutor.

Parcet pāuperi et inopi : * et ānimas pāuperum salvas faciet.

Ex usūris et iniquitate redimet ānimas eōrum : * et honorābile nomen eōrum coram illo.

Et vivet, et dābitur ei de auro Arābiæ, † et adorabunt de ipso semper : * tota die benedicient ei.

Et erit firmamētum in terra in summis mōntium, † superextollētur super Líbanum fructus ejus : * et florēbunt de civitate sicut fenum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sēcula : * ante solem pērmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes

magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Is-
raël, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen ma-

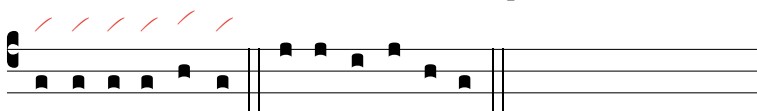
jestátis ejus in ætérnum : † et
replébitur majestáte ejus omnis
terra : * fiat, fiat.

Anti-
phona

Esto mi-hi, * Dómi-ne, in De-um pro-tectó-rem.

Ant.3
8g

i-be-rásti virgam. E U O U A E.

Psalmus 72

Quam bonus Israël Deus, * his
qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt
pedes : * pene effúsi sunt gres-
sus mei.

Quia zelávi super iníquos, *
pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti
eórum : * et firmaméntum in
plaga eórum.

In labóre hóminum non
sunt : * et cum homínibus non
flagellabúntur :

Ideo ténuít eos supérbia, *
opérti sunt iniquitáte et im-
pietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníqui-
tas eórum : * transiérunt in af-
féctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt
nequíam : * iniquitátem in ex-
célso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os

suum : * et lingua eórum transí-
vit in terra.

Ideo convertétur pópulus
meus hic : * et dies pleni in-
veniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodo scit
Deus, * et si est sciéntia in ex-
célso ?

Ecce ipsi peccatóres, et
abundántes in sáculo, * obti-
nuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justi-
ficávi cor meum, * et lavi inter
innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et
castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : *
ecce natióem filiórum tuórum
reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem
hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sanctuárium
Dei : * et intélligam in novíssi-

mis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * deiecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolationem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitatem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitate tua imaginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redactus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam : † et in voluntate tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo ? * et a te quid vólui super terram ?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicationes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73

Ut quid Deus repulísti in finem ? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab initio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto !

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitétis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri et áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, impropérabit inimícus ? * irrítat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avértis manum tuam
et dexteram tuam, * de médio
sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante
sæcula : * operátus est salutem
in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua
mare : * contribulásti cápita
draconum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópu-
lis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes et tor-
réntes : * tu siccásti flúvios
Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : *
tu fabricátus es auróram et so-
lem.

Tu fecísti omnes términos
terræ : * æstátem et ver tu
plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus

improperávit Dómino : * et pó-
pulus insípiens incitávit nomen
tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confi-
téntes tibi, * et ánimas páupe-
rum tuórum ne obliviscáris in
finem.

Réspice in testaméntum
tuum : * quia repléti sunt, qui
obscuráti sunt terræ dómibus
iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus
confúsus : * pauper et inops
laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam
tuam : † memor esto impropere-
riórum tuórum, * eórum quæ ab
insipiénte sunt tota die.

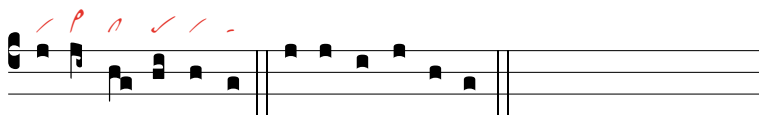
Ne obliviscáris voces inimicó-
rum tuórum : * supérbia eórum
qui te odérunt, ascéndit sem-
per.

Anti-
phona

Li-be-rásti virgam * he-re-di-tá-tis tu-æ.

Ant.4
8g

t invo-cá-bimus. E U O U A E.

Psalmus 74

Confitébimur tibi Deus : *
confitébimur, et invocábimus
nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : *
cum accépero tempus, ego
justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes
qui hábitant in ea : * ego
confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque
ágere : * et delinquéntibus :
Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu
vestrum : * nolíte loqui advér-
sus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque

ab Occidénte, neque a desértis
móntibus : * quóniam Deus ju-
dex est.

Hunc humíliat, et hunc exál-
tat : * quia calix in manu Dó-
mini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc : † verúmtamen fæx ejus
non est exinaníta : * bibent
omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæ-
culum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum
confríngam : * et exaltabúntur
córnua justi.

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus : * in Is-
raël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus
ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias ár-
cuum : * scutum, gládium, et
bellum.

Illúminans tu mirabíliter a
móntibus ætérnis : * turbáti
sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum : *
et nihil invenérunt omnes viri
divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Ja-
cob, * dormitavérunt qui a-
scendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet

tibi? * ex tunc ira tua.

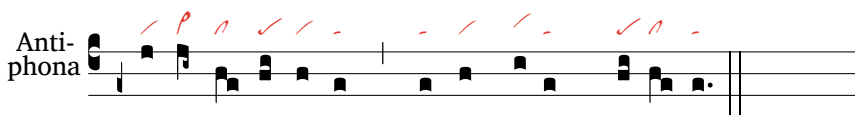
De cælo audítum fecísti judí-
cium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium
Deus, * ut salvos fáceret omnes
mansuétos terræ.

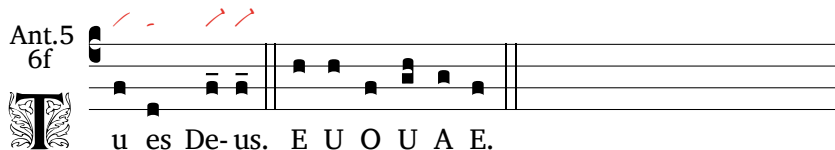
Quóniam cogitátio hóminis
confitébitur tibi : * et relíquæ
cogitátionis diem festum agent
tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo
vestro : * omnes qui in circúitu
ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíri-
tum princípum, * terríbili apud
reges terræ.

Et invo-cá-bimus * nomen tu-um Dómi-ne.

Psalmus 76

Voce mea ad Dóminum clamá-
vi : * voce mea ad Deum, et in-
téndit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum
exquisívi, † mánibus meis
nocte contra eum : * et non sum
decéptus.

Rénuit consolári ánima
mea, † memor fui Dei, et de-
lectátus sum, et exercitátus
sum : * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi
mei : * turbátus sum, et non
sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et an-
nos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum
corde meo, * et exercitábar, et
scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet
Deus : * aut non appónet ut
complacítior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam
suam abscíndet, * a generatióne
in generatióne ?

Aut obliviscétur miseréri
Deus ? * aut continébit in ira

sua misericórdias suas ?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc
mutátio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : *
quia memor ero ab inítio mi-
rabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opé-
ribus tuis : * et in adinventiáni-
bus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : † quis
Deus magnus sicut Deus nos-
ter ? * tu es Deus qui facis mi-
rabília.

Notam fecísti in pópulis virtú-
tem tuam : * redemísti in brá-
chio tuo pópulum tuum fílios
Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidé-
runt te aquæ : * et timuérunt et
turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : *
vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ trán-
seunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ
orbi terræ : * commóta est, et
contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ
in aquis multis : * et vestigia tua
non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum
tuum, * in manu Móysi et Aa-
ron.

Psalmus 77

Atténdite, pópule meus, legem
meam : * inclináte aurem ves-
tram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os
meum : * loquar propositiónes
ab iníitio.

Quanta audívimus et cognóvi-
mus ea : * et patres nostri nar-
ravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eó-
rum : * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et
virtútes ejus : * et mirabília
ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in
Jacob : * et legem pósuit in Is-
raël.

Quanta mandávit pátribus
nostris nota fácere ea filiis
suis : * ut cognóscat generatio
áltera.

Fílii qui nascéntur, et
exsúrgent, * et narrábunt filiis
suis.

Ut ponant in Deo spem
suam, † et non obliviscántur
óperum Dei : * et mandáta ejus
exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum : *
generatio prava et exásperans.

Generatio, quæ non diréxit cor
suum : * et non est créditos cum

Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et
mitténtes arcum : * convérsi
sunt in die belli.

Non custodiérunt testamén-
tum Dei : * et in lege ejus no-
luérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactorum
ejus : * et mirabílium ejus quæ
osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit
mirabília in terra Ægýpti : * in
campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit
eos : * et státuit aquas quasi in
utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : *
et tota nocte in illuminatióne
ignis.

Interrúpit petram in erémo : *
et adaquávit eos velut in abyssó
multa.

Et edúxit aquam de petra : *
et dedúxit tamquam flúmina
aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre
ei : * in iram excitavérunt Ex-
célsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in cór-
dibus suis, * ut péterent escas
animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : *

dixerunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ : * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo, * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, † et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit

super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatóne.

Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, † et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispédet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut p̄osuit in Ægýpto signa sua, * et prod̄igia sua in campo Táneos.

Et convértit in s̄anguinem flúmina eórum : * et imbres eórum ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et disp̄erdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine véneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ : * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem : immissiões per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, † non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunť : * et inimícos eórum op̄eruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem,

quem acquisívit d̄extera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsu : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactu : * quemádmódum patres eórum convérsi sunt in arcum pravu.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et spreuit : * et ad níhilu redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculu Silo, * tabernáculu suu, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulu suu : * et hereditátem suam spreuit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in

posterióra : * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, † et sústulit eum de grégibus óvium : * de post foetántes accépit eum,

Páscere Jacob, servum suum, * et Israël, hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Anti-
phona

Tu es De-us * qui fa-cis mi-ra-bí-li-a.

Ant.6
8c

Pro-pí-ti-us esto. E u o u a e.

Psalmus 78

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, † polluéruunt templum sanctum tuum : * posuéruunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuéruunt morticína servórum tuórum, escas volatilibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicinis nostris : * subsannátio et illúsis his, qui in circúitu nos-

tro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito anticipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris

noster : † et propter glóriam nó-
minis tui, Dómine, líbera nos : *
et propítius esto peccátis nos-
tris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in génti-
bus : † Ubi est Deus eórum ? *
et innotéscat in natió nibus co-
ram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuó-
rum, qui effúsus est : * intróeat
in conspéctu tuo gémitus com-
peditórum.

Secúndum magnitúdinem brá-

chii tui, * pósside fílios mortifi-
catórum.

Et redde vicínis nostris séptu-
plum in sinu eórum : * impropé-
rium ipsórum, quod exprobra-
vérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et
oves páscuæ tuæ, * confitébi-
mur tibi in sáeculum.

In generatió nem et generatió-
nem * annuntiábimus laudem
tuam.

Psalmus 79

Qui regis Israë l, inténde : * qui
dedúcis velut ovem Joseph :

Qui sedes super Chérubim, *
manifestáre coram Ephraim,
Bénjamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et ve-
ni : * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos : * et os-
ténde fáciem tuam, et salvi éri-
mus.

Dómine Deus virtútum, *
quoúsque irascéris super ora-
tiónem servi tui ?

Cibábis nos pane lacrimá-
rum : * et potum dabis nobis
in lácrimis in mensúra ?

Posuísti nos in contradictiό-
nem vicínis nostris : * et inimíci
nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos : *
et osténde fáciem tuam, et salvi
érimus.

Víneam de Ægýpto transtulís-
ti : * ejecísti gentes, et plantásti
eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu
ejus : * plantásti radíces ejus, et
implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : *
et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque
ad mare : * et usque ad flumen
propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam
ejus : * et vindémiant eam
omnes qui prætergrediúntur
viam ?

Exterminávit eam aper de sil-
va : * et singuláris ferus depás-
tus est eam.

Deus virtútum convértere : *
réspecte de cælo, et vide, et ví-
sita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit

déxtera tua : * et super fílium
hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni et suffóssa : *
ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum
déxteræ tuæ : * et super fílium

hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivi-
ficábis nos : * et nomen tuum
invocábimus.

Dómine Deus virtútum
convérte nos : * et osténde fá-
ciem tuam, et salvi érimus.

Per Annum :

Pro-pí- ti- us esto * peccá-tis nostris, Dómi-ne.

℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi.

℟. Et ánima mea, quam redemísti.

In Adventu :

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℟. Deus noster maniféste véniet.

In Quadragesima :

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis :

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam.

℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali :

Alle-lú- ia, * alle-lú- ia, al-le-lú-ia.

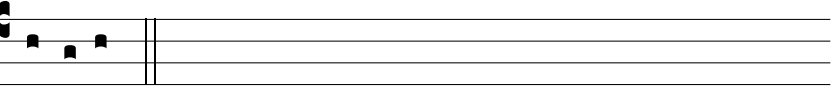
℣. Surrexit Dominus de sepúlcro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Feria VI

Invit.
6a

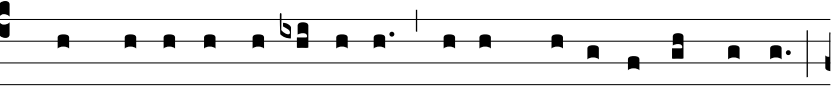
d-o-rémus Dómi-num, * Quó-ni- am ipse fe-cit nos.

Ve-ní-te. *pag. 22.*Hymn.
1

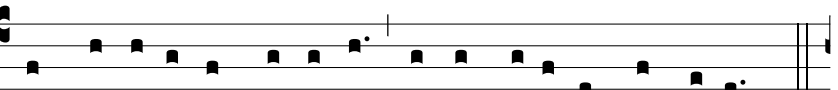
u, Tri-ni-tá-tis Uni-tas, Orbem po-ténter quæ re-gis,

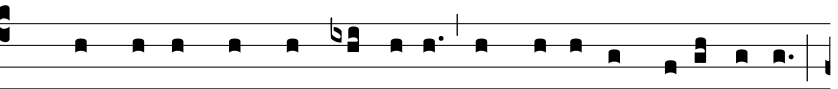
Attén-de laudis cánti-cum, Quod excubán-tes psál-limus.

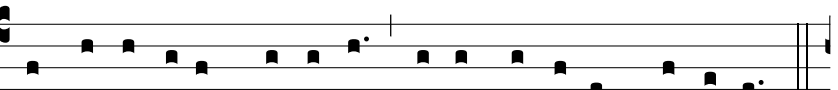
2. Nam léctu-lo consúrgimus Noctis qui- é-to témpo-re,

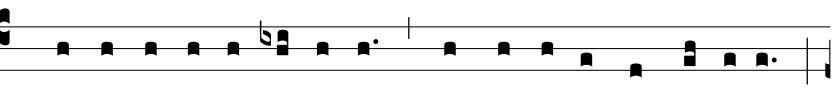
Ut fla-gi-témus vúl-ne-rum A te medé-lam ómni- um.

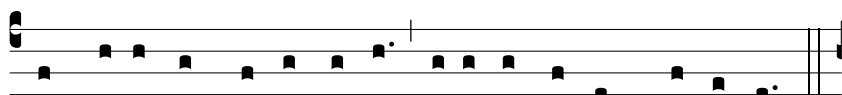
3. Quo fraude quidquid dáemonum In nócti-bus de-líquimus,

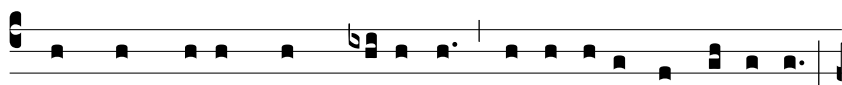
Abstér-gat illud cáe-li-tus Tu-æ po-téstas gló-ri-æ.

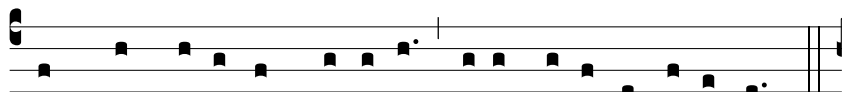
4. Ne corpus adsit sórdi-dum, Nec torpor instet córdi-um,

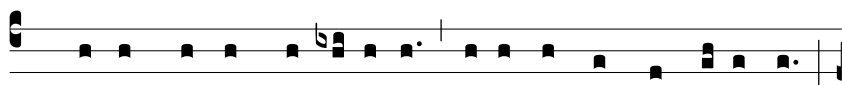
Ne crími- nis contá- gi- o Tepéscat ardor spí- ri- tus.

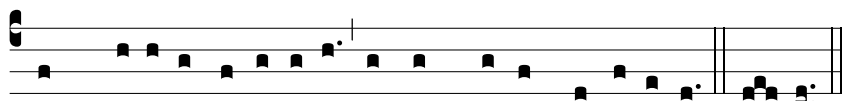
5. Ob hoc, Redémptor, quæsumus, Reple tu-o nos lúmi-ne,

Per quod di- é- rum círcu- lis Nullis ru- ámus ácti- bus.

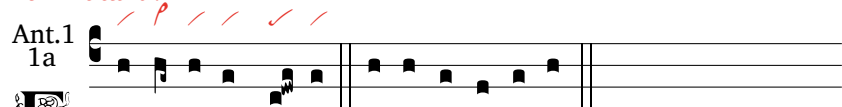

6. Præsta, Pa- ter pi- íssime, Patríque compar Úni- ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-mén.

Per Annum :

x-sultá-te De- o. E U O U A E.

Tempore Paschali :

l-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 80

Exsultáte Deo, adjutóri nos-
tro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date tým-
panum : * psaltérium jucúndum
cum cíthara.

Buccínáte in Neoméniá tuba, *

in insígni die solemnitátis ves-
træ.

Quia præcéptum in Israël
est : * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit
illud, cum exíret de terra Ægýp-

ti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : † exaudívi te in abscóndito tempestátis : * probávi te apud aquam contradicciónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te : † Israëġ, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti : * diláta os tuum, et implebo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israëġ non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidería cordis eórum : * ibunt in adinventiúnibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israëġ si in viis meis ambuláset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliásem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81

Deus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo : * húmitem, et páuperem justificáte.

Erípíte páuperem : * et egénium de manu peccatóris liberáte.

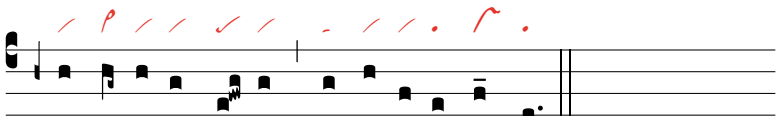
Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Anti-
phona

Exsultá-te De- o, * adju-tó-ri nostro.

Ant. 2
6f

u so-lus. E U O U A E.

Psalmus 82

Deus, quis símilis erit tibi? *
Ne táceas, neque compescáris
Deus.

Quóniam ecce inimíci tui so-
nuérunt : * et qui odérunt te ex-
tulérunt caput.

Super pópulum tuum maligna-
vérunt consílium : * et cogitavé-
runt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, et disperdá-
mus eos de gente : * et non me-
morétur nomen Israë́l ultra.

Quóniam cogitavérunt unaní-
miter : * simul advérsus te
testaméntum disposuérunt, ta-
bernácula Idumæórum et Isma-
helítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal et
Ammon, et Amalec : * aliení-
genæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : *
facti sunt in adjutórium fíliis
Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sí-
saræ : * sicut Jabin in torrénte
Cisson.

Disperiérunt in Endor : * facti
sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut
Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sál-
mana :

Omnes príncipes eórum : * qui
dixérunt : Hereditáte possideá-
mus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut ro-
tam : * et sicut stípulam ante fá-
ciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit sil-
vam : * et sicut flamma combú-
rens montes :

Ita persequéris illos in tem-
pestáte tua : * et in ira tua
turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomí-
nia : * et quærent nomen tuum,
Dómine.

Erubéscant, et conturbén-
tur in sáeculum sáeculi : * et
confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi
Dóminus : * tu solus Altíssimus
in omni terra.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua,
Dómine virtútum ! * concupís-
cit, et déficit ánima mea in átria
Dómini.

Cor meum, et caro mea : * ex-
sultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi do-
mum : * et turtur nidum sibi,
ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtú-
tum : * Rex meus et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua
Dómine : * in sæcula sæculórum
laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium
abs te : † ascensiónes in corde
suo dispósuit, in valle lacrimá-
rum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit
legislátor, † ibunt de virtúte in

virtútem : * vidébitur Deus deó-
rum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáu-
di oratióem meam : * áuribus
pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice
Deus : * et réspice in faciém
Christi tui :

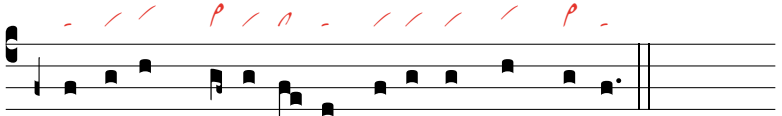
Quia mélior est dies una in
átriis tuis : * super mília.

Elégi abjéctus esse in domo
Dei mei : * magis quam habitáre
in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritá-
tem díligit Deus : * grátiam et
glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ám-
bulant in innocéntia : * Dómine
virtútum, beátus homo qui spe-
rat in te.

Anti-
phona

Tu so-lus * Altís-simus super omnem terram.

Ant.3
6f

B

ene-di-xís-ti. E U O U A E.

Psalmus 84

Benedixísti Dómine terram
tuam : * avertísti captivitátem
Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis
tuæ : * operuísti ómnia peccá-

ta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : *
avertísti ab ira indignatiónis
tuæ.

Convérte nos Deus salutáris

noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténder iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviáverunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis : * et multæ misericórdiæ omnibus invocántibus te.

Auribus pércepe, Dómine, oratióne meam : * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti

me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et gloriificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna

est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

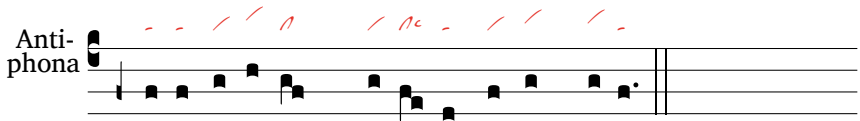
Deus iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et

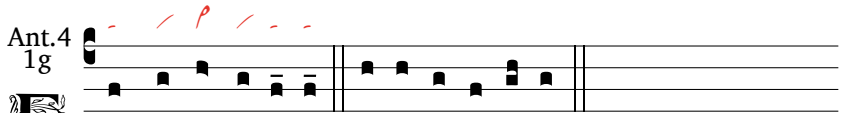
multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Bene-di-xís-ti, * Dómi-ne, terram tu-am.

undaménta e-jus. E U O U A E.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

runt illic.

Numquid Sion dicet : † Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87

Dómine Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunť me in lacu inferióri : * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunť me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt prae inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus

meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónē ?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliuionis ?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea praeuéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióne meam : * avértis faciē tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt irae tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum : * et notos meos a miséria.

Anti-
phona

Fundaménta e-jus * in món-ti-bus sanctis.

Ant.5
6f

Bene-díctus. E U O U A E.

Psalmus 88

Misericórdias Dómini * in
æténum cantábo.

In generatióem et generatió-
nem, * annuntiábo veritátem
tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In æténum
misericórdia ædificábitur in cæ-
lis : * præparábitur véritas tua
in eis.

Dispósui testaméntum eléctis
meis, † jurávi David servo
meo : * Usque in æténum præ-
parábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem
et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília
tua Dómine, * étenim veritátem
tuam in ecclésia sanctorum.

Quóniam quis in núbibus
æquábitur Dómino : * símilis
erit Deo in filiis Dei ?

Deus, qui glorificátur in consí-
lio sanctorum : * magnus et
terribilis super omnes qui in
circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis sí-
milis tibi ? * potens es Dómine,
et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti ma-
ris : * motum autem flúctuum
ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerá-

tum, supérbum : * in bráchio
virtútis tuæ dispersísti inimícos
tuos.

Tui sunt cæli, et tua est ter-
ra : † orbem terræ et plenitúdi-
nem ejus tu fundásti : * aquiló-
nem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine
tuo exsultábunt : * tuum brá-
chium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exal-
tétur dextera tua : * justítia et
judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcé-
dent fáciem tuam : * beátus pó-
pulus qui scit jubilatióem.

Dómine, in lúmine vultus tui
ambulábunt, † et in nómine tuo
exsultábunt tota die : * et in
justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eorum
tu es : * et in beneplácito tuo
exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúptio
nostra, * et Sancti Israël, regis
nostri.

Tunc locútus es in visióne
sanctis tuis, et dixísti : † Pó-
sui adjutórium in poténate : * et
exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum
meum : * óleo sancto meo unxi

eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sáeculum sáeculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in iudíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodierint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam

non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo : Si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum : * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est opróbrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatíone : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet, et non vidébit mortem? * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine opprobrii servórum tuórum : * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium :

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatióem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus 93

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributióem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecerunt : * et pupílos occiderunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus : * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in póculo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non ár-

guet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatióes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo quem tu erudíeris Dómine : * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in iudícium : * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitáset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dó-

mine adjuvabat me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam jus-

ti : * et ságuinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in ad-jutórium spei meæ.

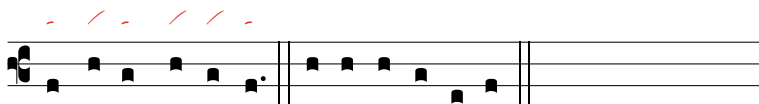
Et reddet illis iniquitátem ipsórum : † et in malítia eórum dispédet eos : * dispédet illos Dóminus Deus noster.

Anti-
phona

Bene-díctus * Dómi-nus in æ-térnum.

Ant.6
2d

antá-te Dómi-no. E U O U A E.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirábília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctifica-

tióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávist.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : † commovéatur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna
silvárum a fácie Dómini, quia
venit : * quóniam venit iudicáre
terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in ve-
ritáte sua.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet
terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu
ejus : * justítia, et iudícium cor-
réctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et
inflammábit in circúitu inimí-
cos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt a
fácie Dómini : * a fácie Dómini
omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam
ejus : * et vidérunt omnes pópu-
li glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adó-
rant sculptília : * et qui glorián-

tur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli
ejus : * audívit, et lætáta est
Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ : *
propter iudícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssi-
mus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super omnes
deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte
malum : † custódit Dóminus
ánimas sanctórum suórum, * de
manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ sancti-
ficatiónis ejus.

Per Annum :

Cantá-te Dómi-no, * et bene-dí-ci-te nómi-ni e-jus.

℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

℞. Inclína aurem tuam ad precem meam.

In Adventu :

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

℞. De petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Quadragesima :

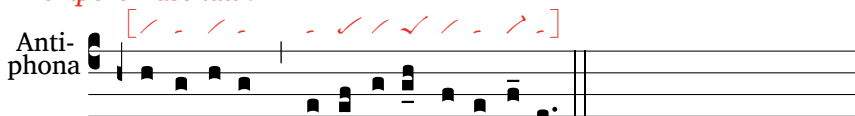
℣. Scápulís suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennís ejus sperábis.

Tempore Passionis :

℣. De ore leónis líbera me, Dómine.

℟. Et a cónibus unicónium humilitátem meam.

Tempore Paschali :

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia.

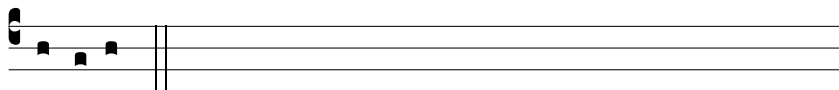
℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Sabbato

D

ómi-num De-um nostrum, * Ve-ní-te, a- do-rémus.

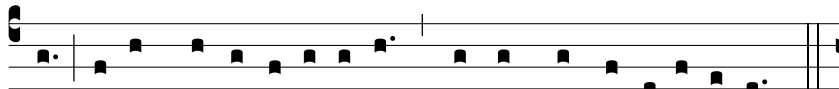

Ve-ní-te. *pag. 22.*

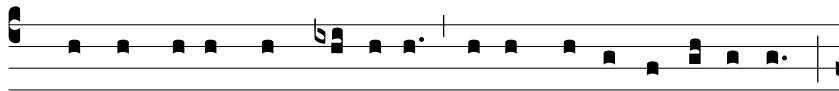

S

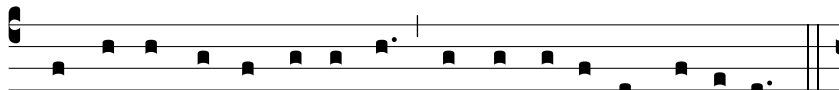
ummæ De- us cleménti- æ, Mundíque Factor máchi-

næ, Unus po-tenti- á-li-ter, Tri-núsque personá-li-ter :

2. Nostros pi- us cum cánti- cis Fle- tus be- nígne súsci- pe :

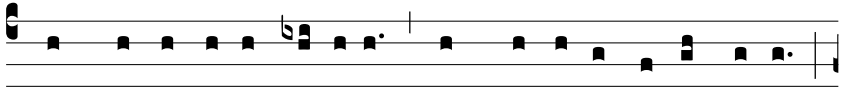
Quo corde pu- ro sórdi- bus Te perfru- ámur lárgi- us.

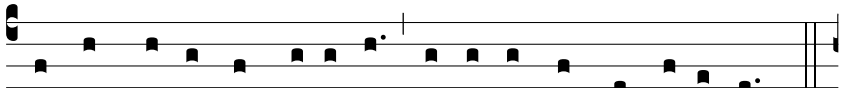
3. Lumbos, je-cúrque mórbi-dum Adú-re igni cóngru-o,

Accíncti ut sint pérpe-tim, Luxu remó-to péssimo.

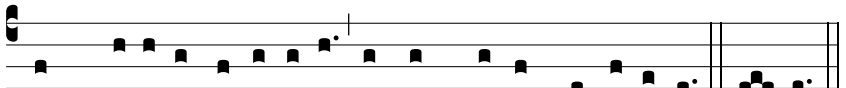
4. Ut quique ho-ras nócti-um Nunc conci-néndo rúmpimus,

Do-nis be-á-tæ pátri-æ Di-témur omnes áffa-tim

5. Præsta, Pa-ter pi-íssime, Patrique compar Úni-ce,

Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sæcu-lum. A-mén.

Per Annum :

Ant. 1

E

ui-a mi-ra-bí-li-a. E U O U A E.

Tempore Paschali :

Ant.

E

l-le-lú-ia. E U O U A E.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Viderunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in

cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98

Dóminus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdóti-

bus ejus : * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

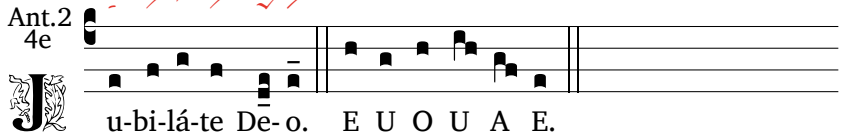
Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : † Deus tu propítius fuísti eis, * et ulcísens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Qui- a mi-ra-bí-li- a * fe-cit Dómi-nus.

Si in Laudibus Psalmus 99 non dicitur :

Psalmus 99

Jubiláte Deo omnis terra : *
servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in
exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse
est Deus : * ipse fecit nos, et non
ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ

ejus : † introíte portas ejus in
confessióne, * átria ejus in hym-
nis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quón-
iam suávis est Dóminus, † in
æténum misericórdia ejus, * et
usque in generatióne et gene-
ratióne veritas ejus.

Psalmus 100 ut infra. Si in Laudibus Psalmus 99 dicitur :

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino : *
et psállere nómini tuo Altís-
sime :

Ad annuntiándum mane mise-
ricórdiam tuam : * et veritátem
tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : *
cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in
factúra tua : * et in opéribus
mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera
tua Dómine ! * nimis profúnda
factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : *
et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres
sicut fenum : * et apparúerint
omnes, qui operántur iniquitá-
tem.

Ut intéreant in sáeculum sáe-
culi : * tu autem Altíssimus in

ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100

Misericórdiam et judícium * cantábo tibi Dómine.

Psallam et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravam : * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo

suo, * hunc persecuébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Si in Laudibus Psalmus 99 non dicitur :

Anti-
phona

Ju-bi-lá-te De-o, * omnis terra.

Si in Laudibus Psalmus 99 dicitur :

Anti-
phona

Bonum est * confi-té-ri Dómi-no.

Ant.3
1a

lamor me- us. E U O U A E.

Psalmus 101

Dómine exáudi oratióem
meam : * et clamor meus ad
te véniat.

Non avértas fáciem tuam a
me : * in quacúmque die tríbu-
lor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero
te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus
dies mei : * et ossa mea sicut
crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et
áruit cor meum : * quia oblítus
sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit
os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno
solitúdinis : * factus sum sicut
nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut
passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi in-
imíci mei : * et qui laudábant
me, advérsus me jurábant.

Quia cínerem tamquam pa-
nem manducábam, * et potum

meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis
tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declina-
vérunt : * et ego sicut fœnum
áruí.

Tu autem Dómine in ætér-
num pérmanes : * et memoriále
tuum in generatióem et gene-
ratióem.

Tu exsúrgens miseréberis
Sion : * quia tempus miseréndi
ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis
tuis lápides ejus : * et terræ ejus
miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen
tuum Dómine : * et omnes reges
terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus
Sion : * et vidébitur in glória
sua.

Respéxit in oratióem humí-
lium : * et non sprexit precem
eórum.

Scribántur hæc in generatióne

áltera : * et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndō pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatió-nem et generatió-nem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sá-culum dirigétur.

Psalmus 102

Bénedic ánima mea Dómino : * et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retribu-tiões ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratió-nibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israél voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus : * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidéntē : * longe fecit a nobis ini-

quittates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórur, † misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : † homo, sicut fœnum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórur, * his qui servant testaméntum ejus.

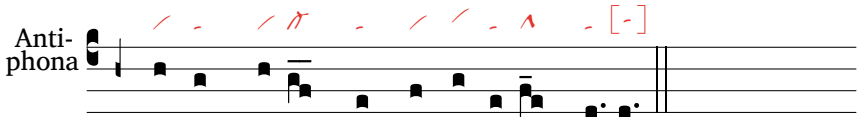
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

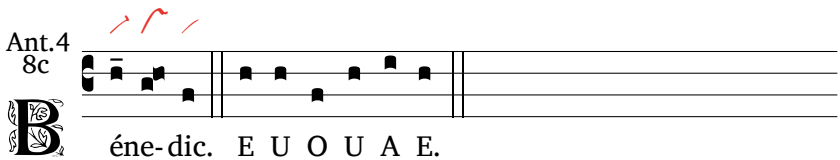
Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónur ejus.

Benedícite Dómino omnes Virtútes ejus : * minístri ejus, qui fáctis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : † in omni loco dominatiónis ejus, * bédic ánima mea Dómino.

Clamor me-us * ad te vé-ni- at, De- us.

é-ne-dic. E U O U A E.

Psalmus 103

Bédic ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super penas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sáeculum sáeculi.

Abýssus, sicut vestiméntum,
amíctus ejus : * super montes
stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient : *
a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descén-
dunt campi * in locum, quem
fundásti eis.

Términum posuísti, quem
non transgrediéntur : * neque
converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium
pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri : *
expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis : *
et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et
vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílalet fáciem in óleo : *
et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et
cedri Líbani, quas plantávit : *
illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : † montes excélsi cervis : *
petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol
cognóvit occásus suum.

Posuísti ténebras, et facta est
nox : * in ipsa pertransíbunt

omnes béstiae silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rá-
píant : * et quærant a Deo es-
cam sibi.

Ortus est sol, et congregáti
sunt : * et in cubílibus suis col-
locabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : *
et ad operatióem suam usque
ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera
tua Dómine ! † ómnia in sapién-
tia fecísti : * impléta est terra
possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatió-
sum mánibus : * illic reptília,
quorum non est númerus.

Animália pusílla cum ma-
gnis : * illic naves pertransí-
bunt.

Draco iste, quem formásti ad
illudéndum ei : * ómnia a te
expéctant ut des illis escam in
témpore.

Dante te illis, cólligent : * ape-
riénte te manum tuam, ómnia
implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem,
turbabúntur : † áuferes spíri-
tum eórum, et deficiént, * et in
púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et
creabúntur : * et renovábis fá-
ciem terræ.

Sit glória Dómini in sáecu-
lum : * lætábitur Dóminus in
opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit

eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium

meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defícient peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bédedic, ánima mea, Dómino.

Psalmus 104

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israëel in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis

vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et incolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tângere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, † ferrum pertránsiit ánimam ejus * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum ; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiόνis suæ :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus

prudéntiam docéret.

Et intrávit Israë̃l in Ægýptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen, servum suum : * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum : * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sanguínem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit véneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum : * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina ;

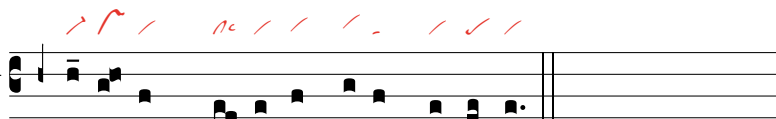
Quóniam memor fuit verbi sancti sui : * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes génitium : * et labóres populórum possederunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus : * et legem ejus requírant.

Anti-
phona

Béne-dic, * á-nima me-a, Dómi-no.

Ant.5
8c

í-si-ta nos, Dómi-ne. E U O U A E.

Psalmus 105

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sáculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciat omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et faciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, † ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémore multítudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est, * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odién-

tium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitióem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris : * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatióem Abiron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham : terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispénderet eos : * si non Móyses, eléctus ejus, stetisset in confractióne in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus ne dispénderet eos : * et pro níhilo habuérunť terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, † et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudíérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in déserto :

Et ut dejíceret semen eórum in natióibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiúnibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatióem et generatióem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiúnis : * et vexátus est Móyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, † et didicérunt ópera

eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * et filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, † et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiúnibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus génitium : * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, † et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur : * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et pœnúit eum secúndum multitudinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster : * et cógrega nos de na-

tiónibus :

Ut confiteámur nómini sancto
tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Is-

raël, a sáeculo et usque in sáecu-
lum : * et dicet omnis pópulus :
Fiat, fiat.

Psalmus 106

Confitémini Dómino quóniam
bonus : * quóniam in sáeculum
misericórdia ejus.

Dicant qui redépti sunt a Dó-
mino, † quos redémit de ma-
nu inimíci : * et de regiónibus
congregávit eos :

A solis ortu, et occásu : * ab
aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in in-
aquóso : * viam civitátis habitá-
culi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : * áni-
ma eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum
cum tribularéntur : * et de ne-
cessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rec-
tam : * ut irent in civitátem ha-
bitatiónis.

Confiteántur Dómino mise-
ricórdia ejus : * et mirabília
ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam iná-
nem : * et ánimam esuriéntem
satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra
mortis : * vinctos in mendicitáte
et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia
Dei : * et consílium Altíssimi ir-

ritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus
cor eórum : * infirmáti sunt, nec
fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum
cum tribularéntur : * et de
necessitátibus eórum liberávit
eos.

Et edúxit eos de ténebris, et
umbra mortis : * et víncula eó-
rum dirúpit.

Confiteántur Dómino mise-
ricórdia ejus : * et mirabília
ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas áreas : *
et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitá-
tis eórum : * propter injustítias
enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est
ánima eórum : * et appropin-
quavérunt usque ad portas mor-
tis.

Et clamavérunt ad Dóminum
cum tribularéntur : * et de
necessitátibus eórum liberávit
eos.

Misit verbum suum, et sanávit
eos : * et erípuit eos de interitió-
nibus eórum.

Confiteántur Dómino mise-

ricórdiaē ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrificium laudis : * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in náuibus, * faciéntes operatióne in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiaē ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum

laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem : * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt véneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc ? * et intélliget misericórdias Dómini ?

Anti-
phona

VÍ-si-ta nos, Dómi-ne, * in sa-lu-tá-ri tu-o.

Ant.6
5a

onfti-té-bor Dómi-no. E U O U A E.

Psalmus 107

Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum : * cantábo
et psallam in glória mea.

Exsúrge glória mea, exsúrge
psaltérium et cíthara : * exsúr-
gam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dó-
mine : * et psallam tibi in na-
tiónibus.

Quia magna est super cælos
misericórdia tua : * et usque ad
nubes véritas tua :

Exaltáre super cælos Deus, † et
super omnem terram glória
tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et
exáudi me : * Deus locútus est
in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchi-
mam : * et convállem taberna-
culórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est
Manásses : * et Ephraim suscep-
tio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes
spei meæ.

In Idumæam exténdam calcea-
méntum meum : * mihi aliení-
genæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem
munítam? * quis dedúcet me
usque in Idumæam?

Nonne tu Deus qui repulísti
nos, * et non exíbis Deus in
virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribula-
tiónē : * quia vana salus hómi-
nis.

In Deo faciémus virtútem : * et
ipse ad níhilum dedúcet inimí-
cos nostros.

Psalmus 108

Deus laudem meam ne tacúe-
ris : * quia os peccatóris, et os
dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lin-
gua dolósa, † et sermónibus
ódii circumdedérunt me : * et
expugnávérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detra-

hebant mihi : * ego autem orá-
bam.

Et posuéront advérsus me
mala pro bonis : * et ódium pro
dilectiónē mea.

Constítue super eum peccató-
rem : * et diábolus stet a dextris
ejus.

Cum iudicátur, éxeat
condemnátus : * et orátio ejus
fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et epi-
scopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani : * et
uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii
ejus, et mendícent : * et ejicián-
tur de habitatióibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem
substántiam ejus : * et dirípiant
aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit
qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : *
in generatióne una deleátur no-
men ejus.

In memóriam rédeat iníquitas
patrum ejus in conspéctu Dómi-
ni : * et peccátum matris ejus
non deleátur.

Fiant contra Dóminum sem-
per, † et dispéreat de terra
memória eórum : * pro eo quod
non est recordátus fácere mise-
ricórdiam.

Et persecútus est hóminem
ínopem, et mendícum, * et
compúntum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiόnem, et
véniet ei : * et nóluit benedic-
tiόnem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiόnem sicut
vestiméntum, † et intrávit sicut
aqua in interióra ejus, * et sicut
óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo

operítur : * et sicut zona, qua
semper præcingitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt
mihi apud Dóminum : * et qui
loquúntur mala advérsus áni-
mam meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac me-
cum propter nomen tuum : *
quia suávis est misericórdia
tua.

Líbera me quia egénus et pau-
per ego sum : * et cor meum
conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat,
ablátus sum : * et excússus sum
sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a je-
júnio : * et caro mea immutáta
est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium
illis : * vidérunt me, et mové-
runt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus
meus : * salvum me fac secún-
dum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua
hæc : * et tu Dómine fecísti
eam.

Maledícent illi, et tu be-
nedíces : † qui insúrgunt in me,
confundántur : * servus autem
tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi
pudóre : * et operiántur sicut di-
plóide confusiόne sua.

Confitébor Dómino nimis in
ore meo : * et in médio multó-
rum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páupe- | quéntibus ánimam meam.
ris, * ut salvam fáceret a perse-

Per Annum :

Anti-
phona

Confite-té-bor Dómi-no * ni-mis in o-re me- o.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

In Adventu :

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

In Quadragesima :

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis :

℣. Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinem vitam meam.

Tempore Paschali :

Anti-
phona

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia.

℟. Viso Dómino, allelúia.

Si fit Officium de S. Maria in Sabbato :

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (*T.P. Allelúia.*)

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (*T.P. Allelúia.*)